

Arrest

nr. 308 420 van 17 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 26 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat B. LOOS *loco* advocaat B. DHONDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 28 februari 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 1 maart 2022 om internationale bescherming. Op 19 september 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 22 september 2023 aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een staatsburger van Afghanistan en ben je afkomstig van het dorp Qabalai, gelegen in het district Qarghayi, provincie Laghman.

Jouw vader was reeds geruime tijd als commandant voor de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten (NDS = National Directorate of Security) tewerkgesteld. Jouw oom Ab. M. (...) was toen de chauffeur van jouw vader en diende jouw vader naar verschillende plaatsen te vervoeren in functie van het uitvoeren van zijn job, alsook controleerde jouw oom of het leven van jouw vader niet in gevaar was. Ook jouw andere paternale oom H. K. M. K. (...) was werkzaam voor de Afghaanse overheid en was aangesloten bij het Afghaanse leger. Omwille van de veranderende situatie in de aanloop naar de machtsovername, besloten jouw twee ooms het land te verlaten. Jouw vader bleef achter omdat hij niet dacht dat het zover zou komen dat de taliban het land zou overnemen.

Je verliet Afghanistan ongeveer twee weken voor de machtsovername door de taliban (i.e. augustus 2021). Je verliet het land samen met jouw drie paternale ooms H. K. (...), Ab. (...) en F. (...) en jouw twee broers Ay. (...) en Zake. (...). Via Pakistan en Iran reisden jullie samen tot aan Turkije, waarna jullie gescheiden geraakten van elkaar aan de grens tussen Turkije en Bulgarije. Je reisde toen met jouw oom Ab. (...) en jouw broer Ay. (...) verder, terwijl jouw oom H. K. (...) met jouw broer Zake. (...) samen reisde. Jouw andere oom F. (...) bleef toen achter in Bulgarije. Niemand heeft sindsdien meer iets van hem vernomen. Samen met jouw oom en broer reisde je toen via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk verder naar België, waar je op 28 februari 2022 aankwam. Op 1 maart 2022 dienden jij, jouw broer Ay. (...) en jouw oom Ab. (...) een verzoek om internationale bescherming in. Ongeveer een maand later kwamen ook jouw oom H. K. (...) en jouw broer Zake. (...) aan in België. Op 1 april 2022 dienden ook zij een verzoek om internationale bescherming in. Jouw oom H. K. (...) werd de vluchtelingenstatus toegekend.

Na jouw vertrek, kreeg jouw familie een eerste dreigbrief van de taliban. Kort daarop werd jouw grootvader doodgeschoten door de taliban en verdween jouw vader spoorloos. Na de dood van jouw grootvader en de verdwijning van jouw vader kreeg jouw familie nog een tweede dreigbrief van de taliban.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te zullen worden door de taliban omwille van de werkzaamheden van jouw familieleden.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je een originele USB-stick neer waarop twee video's van jouw reisweg staan. Tevens verwijst je naar de documenten die jouw broer Ay. (...) heeft neergelegd, meer bepaald de legerkaart, bankkaart vaccinatiekaart en verschillende opleidingscertificaten van jouw oom H. K. (...); twee dreigbrieven van de taliban; de overlijdensakte van jouw vader; een foto van jouw vader bij de NDS; de taskara van jouw oom H. K. (...); de taskara's van jouw oom Ab. (...) en diens gezin; enkele foto's van jouw oom Ab. (...); de taskara en het paspoort van jouw moeder en jouw grootmoeder; verschillende foto's van jouw vader I. (...) en een verslag van een gesprek tussen jouw voogd en de psychosociale dienst waar je verblijft, d.d. 24/05/2023.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Wat betreft jouw verklaringen, de door jou neergelegde documenten en het emailverkeer tussen jouw voogd, advocaat en het opvangcentrum blijkt dat je in Bulgarije geslagen bent geweest door de politie, je hierdoor letsels hebt opgelopen, de arts verschillende littekens heeft vastgesteld, je slecht inslaapt, nachtmerries hebt en bedplast (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 09/05/2023, CGVS Ay. (...), p. 11), dient te worden aangestipt dat je hiervoor opgevolgd wordt door het centrum, medicatie krijgt en ondersteund wordt door jouw oom en jouw broer, zoals uit de documenten blijkt. Dat er geen vaste psychologische hulp beschikbaar is in het opvangcentrum, is een jammerlijke zaak (verslag van gesprek van 24 mei 2023), doch breng je geen enkel (begin van) bewijs aan waaruit de impact van deze moeilijkheden op jouw vermogen om aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen, zou blijken, noch werden aanbevelingen gedaan naar het persoonlijk

onderhoud toe. Desalniettemin werd jou gewezen op het nemen van pauzes indien je hiertoe de nood voelde, waarvan je dan ook gebruik maakte (CGVS Ab. (...), p. 3, p. 14). Aan het einde van het persoonlijk onderhoud maakte je vervolgens duidelijk de tolk en de vragen goed begrepen te hebben (CGVS, p. 19). Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat je niet in staat was om op adequate wijze jouw asielmotieven uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient opgemerkt te worden dat je jouw verzoek om internationale bescherming integraal gelijkloopt met de motieven die werden aangehaald door jouw oom Ab. M. (...). In het kader van het door hem ingediende verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat er ernstige vraagtekens bestaan bij de door u beweerde tewerkstelling als chauffeur van uw broer I. (...), die in dienst was van de NDS. Zo dienen ernstige kanttekeningen te worden geplaatst bij de door u beweerde band met de persoon van wie u beweert dat het uw broer is. Ofschoon uit de door u neergelegde foto's blijkt dat deze persoon werkzaamheden uitvoerde voor een Afghaanse overheidsdienst, blijkt uit niets dat dit uw broer I. (...) betreft. U legde immers geen enkel (begin van) bewijs neer waaruit deze band zou kunnen blijken, noch legde u ook maar enig (begin van) bewijs neer omtrent de identiteit van uw broer I. (...). Daar waar u meerdere afzonderlijke foto's neerlegt van u, alsook afzonderlijke foto's van uw vermeende broer, is het frappant dat u er niet in slaagt ook maar enige foto aan te brengen waar u of iemand van uw familie samen met uw broer I. (...) op staat afgebeeld (CGVS Ab. (...), p. 11). Uw uitleg dat uw gsm met daarop foto's met uw broer verloren is geraakt in Iran, en dat u de neergelegde foto's via uw familie kon verkrijgen, kan niet worden weerhouden (CGVS Ab. (...), p. 11). Nogmaals gewezen op het belang van een document om de beweerde band met uw broer aan te tonen, repliceert u dat het niet toegelaten was om foto's te nemen als u tegen de taliban aan het vechten was, u niet zoveel foto's getrokken heeft, u uw broer niet begeleidde naar Kandahar en het gevaarlijk was om in het bezit te zijn van een geheugenkaart omdat de taliban dit controleerden (CGVS Ab. (...), p. 20). Dit komt echter bijzonder onaannemelijk over daar u er wel in slaagt meerdere foto's neer te leggen van uw broer I. (...) in Kandahar of Helmand (CGVS Ab. (...), p. 10, p. 11, p. 20). Dat u de nodige voorzichtigheid diende te bieden en de auto niet onbewaakt mocht achterlaten, houdt evenmin steek als reden waarom u geen enkele foto van u met uw broer kon nemen (CGVS Ab. (...), p. 21). U werkte immers reeds sinds 2008 als chauffeur van uw broer I. (...), waardoor het hoegenaamd niet plausibel is dat er geen enkele foto meer overblijft van jullie samen (CGVS Ab. (...), p. 6). Dat u er niet in slaagt ook maar enige foto van u of van een familielid met uw broer I. (...) neer te leggen – het CGVS heeft immers tot op heden geen bijkomende foto's om uw beweerde band te staven, ontvangen – doet de wenkbrauwen fronsen. Des te vreemder is het gegeven dat u in België vertoeft met verschillende familieleden. Noch uw neef Zake. (...), noch uw broer H. K. (...) slagen er in enige familiefoto met I. (...) neer te leggen (notities van het persoonlijk onderhoud Zake. (...), d.d. 16/06/2023, CGVS Zake. (...), p. 8). Aangezien u er wel in slaagde om de werkzaamheden van uw beweerde broer uitvoerig te staven met meerdere foto's, kan moeilijk worden ingezien waarom u er niet in slaagt om ook maar één stuk aan te brengen waaruit uw band met I. (...) of diens identiteit blijkt. Deze vaststelling zet de geloofwaardigheid van uw motieven reeds op losse schroeven.

Vervolgens slaagt u er evenmin in ook maar enig document aan te brengen aangaande de tewerkstelling van u of uw broer I. (...). Dit staat in schril contrast met de vaststelling dat u wel in de mogelijkheid verkeerde om verschillende werkdocumenten van uw broer H. K. (...) neer te leggen. Het is dan ook merkwaardig dat u geen enkel document, zoals een badge of opleidingscertificaat aangaande de job van u of uw broer I. (...) kan neerleggen, terwijl dit wel het geval is voor uw broer H. K. (...). Uw verklaring dat u deze documenten in uw wagen bewaarde, staat dan ook haaks op uw bewering dat uw broer enkel zijn uniform droeg als hij naar de basis ging, maar gewone kledij droeg of zich als een bedelaar gedroeg als hij onderzoek deed naar een situatie of informatie aan het verzamelen was (CGVS Ab. (...), p. 6, p. 7, p. 9, p. 20). U verklaart immers dat de taliban de mensen soms controleerden onderweg waardoor het gevaarlijk was om foto's te hebben waaruit zou blijken dat iemand voor de overheid werkzaam was (CGVS Ab. (...), p. 11, p. 20). Het is dan ook nog maar de vraag waarom u of uw broer jullie werkdocumenten in de auto zouden bewaren, daar de taliban op deze manier eveneens de link met jullie werkzaamheden konden leggen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen voor het ontbreken van enig werkdocument van u of uw broer, hetgeen het geloof in uw tewerkstelling verder schaadt.

Hoewel u er in slaagt om enige details mee te geven over onder meer enkele onderzoeksdaten of incidenten die u of uw broer hebben meegemaakt, zijn er toch een aantal opmerkelijke elementen waardoor geconcludeerd kan worden dat u er niet in slaagt te overtuigen aangaande uw job. Zo kunnen de nodige vragen worden gesteld bij uw verklaring rond 2008 gestart te zijn als chauffeur van uw broer (CGVS Ab. (...), p. 14). Daar u in 1992 geboren bent, betekent dit aldus dat u op dat moment ongeveer zestien jaar oud was.

Dat u op die leeftijd al belangrijke mensen moest dienen, is weinig plausibel (CGVS Ab. (...), p. 4). Er kan niet worden gevolgd dat de nationale politie voor zo'n toch niet onbelangrijke en ongevaarlijke job, een minderjarige zou inzetten. Vervolgens is het vreemd dat – gepeild naar de rang van uw broer – u louter aanhaalt dat hij een commandant werd genoemd en hij geen speciale rang had, terwijl hij toch twintig jaar voor de NDS heeft gewerkt (CGVS Ab. (...), p. 6). Gepeild naar zijn bezigheden als commandant blijft u op de vlakte en stelt u vaagweg dat hij ter plaatse ging om informatie te verzamelen, een rapport te kunnen opstellen en hij hierbij telkens veel personen meenam (CGVS Ab. (...), p. 6). Tevens slaagt u er amper in collega's van uw broer bij naam te noemen. Daar waar u verklaart dat uw broer vijf andere personen kreeg toegewezen toen hij zich naar verdere plaatsen begaf, geeft u weliswaar enkele namen, doch wanneer gevraagd wordt wat hun functies waren bij de NDS houdt u het vrij algemeen op een gelijkaardige functie of dat ze belden naar elkaar om een oplossing te bedenken bij een bepaald probleem (CGVS Ab. (...), p. 6, p. 7). Evenmin kan u duiden wie de overste van uw broer was en of er al dan niet iemand boven uw broer stond, noch wie de chauffeurs dan waren die uw broer in Helmand of Kandahar rond reden (CGVS Ab. (...), p. 7). Verder kan u amper duiding geven bij de personen die samen met uw broer gefotografeerd staan op de door u neergelegde foto's. U stelt vaagweg dat uw broer op de foto's staat met het legerpersoneel, noch kan u concretiseren waar in Helmand of Kandahar sommige foto's zijn genomen of wat uw broer op bepaalde foto's aan het doen was (CGVS Ab. (...), p. 11). Dat u er amper in slaagt om deze foto's te duiden, mag verbazen daar u gedurende dertien jaar zijn chauffeur bent geweest, u uw broer vaak begeleidde als hij rapporten in Nangarhar diende op te stellen en u uw broer naar verschillende provincies diende te vervoeren en aldus soms lange autoritten voor de boeg had, waardoor verwacht kan worden dat u over meer concrete informatie zou beschikken (CGVS Ab. (...), p. 5, p. 6, p. 7). Ook uw neef Zake. (...) slaagt er niet in verdere uitleg te geven bij de door u neergelegde foto's (CGVS Zake. (...), p. 8, p. 9). Evenmin kan hij duiden in welke stad uw broer, aldus zijn vader, werkte, noch kan hij een collega van uw broer bij naam noemen (CGVS Zake. (...), p. 6). Gevraagd naar een anekdote over de job van uw broer kan hij louter het verhaal over het militaire konvoi waarbij u gewond geraakte reproduceren, maar heeft u, noch uw broer ooit andere verhalen verteld (CGVS Zake. (...), p. 7). Daarenboven had uw neef bij aankomst in België aangegeven dat uw broer een bevelhebber in het leger was (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling Zake. (...), d.d. 01/04/2022, p. 4). Geconfronteerd met zijn oorspronkelijke verklaringen, ontkent hij dit zo gezegd te hebben (CGVS Zake. (...), p. 7). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen, is geen vergoelijking voor de incoherentie. Uw neef wist immers reeds in Afghanistan dat uw broer bij de NDS zat (CGVS Zake. (...), p. 8). Verwacht kan dan ook worden dat hij eenduidige verklaringen zou afleggen over de job van uw broer, hetgeen niet het geval is. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u er niet in slaagt te overtuigen als chauffeur van uw broer I. (...) te hebben gewerkt.

Tot slot is het frappant dat u geen klaarheid kan scheppen over de grote baas van de NDS. U verklaart immers dat een oude persoon die een stok gebruikte in de laatste periode als chef van de NDS fungeerde. U herinnerde echter zijn naam niet meer, doch gaf wel te kennen dat Hanif Atmar zijn voorganger was (CGVS Ab. (...), p. 21). Dit stemt echter niet overeen met de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat Ahmad Zia Siraj sinds september 2019 tot aan de machtsvername als grote baas van de NDS werkzaam was. Zijn voorgangers waren Nabil Rahmatullah en Masoum Stanikzai. Masoum Stanikzai heeft van juni 2016 tot september 2019 als chef van de NDS gewerkt. Daar waar u Hanif Atmar als voorganger van de oude man met de stok noemde (CGVS Ab. (...), p. 21), dient te worden opgemerkt dat hij nimmer gewerkt heeft als chef van de NDS, maar uit de beschikbare informatie blijkt dat hij de nationale veiligheidsadviseur was van president Ghani, hetgeen een andere functie betreft dan hetgeen u schetst. Dat u aldus niet weet wie de meest recente grote baas van de NDS was voor uw vertrek en een andere voorstelling van de feiten weergeeft, doet verder afbreuk aan uw vermeende tewerkstelling als chauffeur van een commandant van de NDS."

Bovenstaande bevindingen worden versterkt door de vaststelling dat ook jij een gebrekkige kennis tentoonspreidt omtrent de job van jouw vader. Ofschoon rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd, kan echter enige basiskennis worden verwacht, zeker gelet op het feit dat je samen met jouw oom Ab. (...), die met jouw vader werkte, en jouw oom H. K. (...) in België verblijft en jouw asielmotieven op hun werkzaamheden gestoeld zijn. Je stelt immers vaagweg dat jouw vader op missie ging in Helmand of Kandahar, hij er met de helikopter naar toe ging en toen zijn uniform droeg, terwijl hij bij een missie dichtbij zijn gewone kleren droeg (CGVS Zaki. (...), p. 7). Gepeild naar meer concrete informatie over deze missies, moet je het antwoord schuldig blijven (CGVS Zaki. (...), p. 7). Daar waar je verklaart dat de basis van jouw vader zich in Kabul en Laghman bevond, kan je evenmin duiden wat hij daar deed. Je blijft op de vlakte en geeft aan dat hij daar vergaderde of overlegde met de andere commandanten, zonder hierbij te kunnen duiden wie deze commandanten waren (CGVS Zaki. (...), p. 7). Evenmin kan je enige naam van een collega van jouw vader meegeven, noch slaag je er in iemand bij naam te noemen wanneer enkele foto's van jouw vader met zijn collega's worden voorgelegd (CGVS Zaki. (...), p. 7, p. 13). Verder kan je niet zeggen welke rang jouw vader had en zou hij volgens jouw verklaringen ongeveer acht of negen jaar bij de NDS hebben gewerkt (CGVS Zaki. (...), p. 7), hetgeen niet overeenstemt met de verklaringen van jouw oom Ab. (...) die het over ongeveer twintig dienstjaren had (CGVS Ab. (...), p. 6). Dat jouw vader niet veel vertelde over zijn job en voornamelijk bezig was met de familie als hij op verlof kwam (CGVS Zaki. (...), p. 7), kan worden

gevolgd, doch kunnen de nodige vragen worden gesteld bij jouw gebrekkige kennis. Enige basiskennis kan worden verwacht, zeker gelet op het gegeven dat jouw twee ooms in België verblijven en jouw asielmotieven op hun werkzaamheden zijn gestoeld. Daarenboven blijkt uit tal van andere vaststellingen, zoals hierboven reeds werd aangehaald dat jouw oom er niet in slaagde te overtuigen aangaande zijn tewerkstelling. Daarbij dient nog gewezen te worden op een incoherentie in jouw verklaringen. Bij de registratie van jouw verzoek in België had je immers verklaard dat jouw vader als commandant in het leger werkte (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné Zaki. (...), d.d. 01/03/2023, p. 4). Geconfronteerd met bovenstaande incoherentie ontken je je aanvankelijke verklaringen (CGVS Zaki. (...), p. 9). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen, is geen vergoelijking voor deze incoherentie. Dat je daar alleen bent zonder voogd en na een lange reis, zoals je advocaat aanhaalt, telt evenmin als vergoelijking voor deze tegenstrijdigheid, daar je immers al in Afghanistan wist dat jouw vader voor de NDS werkzaam was (CGVS Zaki. (...), p. 8, p. 19). Verwacht kan dan ook worden dat je eenduidige verklaringen zou afleggen over de job van jouw vader, hetgeen niet het geval is. Tot slot dient nog te worden aangestipt dat ook jij er niet in slaagt een taskara, een document om de job van jouw vader of enige (familie)foto met jouw vader neer te leggen, terwijl je verklaart dat er wel degelijk familiefoto's waarop jouw vader staat afgebeeld, moeten hebben bestaan, doch dat deze allemaal verloren zijn gegaan (CGVS Zaki. (...), p. 12, p. 13).

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de werkzaamheden van jouw oom Ab. (...) als de chauffeur, noch aan het verklaarde profiel van jouw vader I. (...), die een functie bij de NDS bekleedde.

Wat betreft jouw vervolgingsfeiten, wordt eveneens verwezen naar de beslissing van jouw oom Ab. (...), waar het volgende werd gesteld:

“Daar waar u vervolgens aanhaalt dat uw broer I. (...) ondertussen vermist is, dient te worden onderstreept dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over diens verdwijning. Uit uw gebrekkige kennis over de ondernomen stappen van uw familie en de weinige inspanningen die u of uw familie hebben genomen om meer te weten te komen over het lot van uw broer, spreekt dan ook weinig overtuigingskracht. Het is weinig plausibel dat I. (...) noch zijn echtgenote, noch zijn schoonzus B. (...) ingelicht zou hebben over zijn verdere plannen nadat hij op de hoogte werd gebracht van de dood van jullie vader (CGVS Ab. (...), p. 16). Ook uw neef Zake. (...) kon hierover geen soelaas bieden (CGVS Zake. (...), p. 12). Dat uw broer in paniek heel snel zou zijn vertrokken, zonder ook maar enige maatregelen te hebben genomen om zijn gezin te beschermen, is bijzonder onaannemelijk gelet op de dreiging van de taliban (CGVS Ab. (...), p. 16), hetgeen zijn verdwijning reeds op losse schroeven plaatst. Ook de passieve houding van uw familie om te achterhalen wat er met uw broer kan zijn gebeurd, is weinig aannemelijk. Gevraagd naar de stappen die uw familie nam om zich te informeren over het lot van uw broer, stelt u weliswaar dat uw moeder verschillende keren naar het districtshuis van Qarghayi is geweest, doch kunnen u of uw neef Zake. (...) niet duiden hoe vaak ze daar toen is geweest (CGVS Ab. (...), p. 16, CGVS Zake. (...), p. 13). Verder weet u niet wie uw moeder in het districtshuis gesproken heeft en blijft u vaag over de eventuele stappen die deze personen hebben ondernomen (CGVS Ab. (...), p. 18, p. 19). Voorts stelt u dat uw familie alle mensen heeft gecontacteerd die jullie kennen, en ook de maternale oom van uw drie neven, genaamd Is. (...), hier en daar rondgevraagd heeft (CGVS Ab. (...), p. 16). Gepeild naar de concrete contacten die uw familie heeft gelegd, stelt u vaagweg dat Is. (...) de dorpelingen aanspreekt en Is. (...) of uw broer H. K. (...) via via een foto van uw broer aan mensen in de regio toont (CGVS Ab. (...), p. 16, p. 17). Nogmaals gevraagd welke dorpelingen dit betreft, ontwijkt u de vraag en stelt u andermaal vaagweg dat hij iedereen bevraagt om iets te weten te komen over uw broer (CGVS Ab. (...), p. 17). Gepolst of u of uw broer H. K. (...) via collega's van uw broer of connecties op het werk informatie trachten te achterhalen, stelt u de gegevens van de collega's van uw broer niet te hebben omdat u uw gsm verloren heeft en voegt u er aan toe dat zij ondertussen gevlucht zijn, u hiervoor baserend op het gegeven dat alle mensen die voor de voormalige overheid hebben gewerkt, gevlucht of ondergedoken zijn (CGVS Ab. (...), p. 17, p. 19). U kan echter niet duiden waar de collega's van uw broer op dit moment dan zouden verblijven (CGVS Ab. (...), p. 19). Evenmin kan u concretiseren welke collega's uw broer H. K. (...) heeft proberen contacteren (CGVS Ab. (...), p. 19). Daar waar u verklaart vanuit België uw vriend G. (...) die in Turkije vertoeft, te hebben gecontacteerd, blijft u ook vaag en heeft u het over contacten via via, zonder dit verder te kunnen concretiseren (CGVS Ab. (...), p. 16). Het is dan ook merkwaardig en weinig plausibel dat u er niet in slaagt enig contact met een collega van uw broer te leggen, terwijl u naar eigen zeggen sinds 2008 werkzaam was als zijn chauffeur (CGVS Ab. (...), p. 6). Ook uw neef Zake. (...) slaagt er niet in om te duiden bij welke dorpelingen uw familie in Afghanistan te rade ging, noch welke stappen uw broer H. K. (...) al dan niet ondernomen heeft om zich te informeren over het lot van zijn vader (CGVS Zake. (...), 12, p. 13). Verwacht kan dan ook worden dat u of uw familie (in Afghanistan) meer inspanningen zouden leveren om te achterhalen wat er met uw broer is gebeurd, daar uw vervolgingsvrees en de dood van uw vader rechtstreeks voortvloeien uit de tewerkstelling van u en uw broers en aldus de kern van uw vrees uitmaken. De nalatende houding van u en uw familie doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging en plaatst de nodige vragen bij de verdwijning van uw broer, waardoor u de problematische situatie waarin deze laatste zich bevindt niet aantoont. Tot slot dient nog te worden aangestipt dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt om uw inspanningen te staven.

U stelt immers dat er geen bewijs of papier bestaat of werd meegegeven nadat uw moeder naar het districtshuis ging om te informeren naar het lot van uw broer (CGVS Ab. (...), p. 19). Evenmin heeft het CGVS op heden enig bewijs hieromtrent ontvangen. Hierdoor blijft uw verklaring pogingen te hebben ondernomen niet meer dan een blote bewering.

Bovenstaande vaststellingen leiden er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw werkzaamheden, uw familieband met een NDS medewerker alsook aan het verdwijnen van uw broer.

Wat vervolgens uw verklaringen en deze van uw neef Zake. (...) betreft dat uw broer H. K. (...) voor de commando's werkte (CGVS Ab. (...), p. 13; CGVS Zake. (...), p. 14), dient gewezen te worden op de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) waaruit blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Ook wat betreft uw eigen problemen of de problemen van uw familieleden, overtuigen uw verklaringen niet. Vooreerst kan er op gewezen worden dat u voor uw vertrek uit Afghanistan niet in de negatieve aandacht van de taliban stond. U verklaart immers weliswaar betrokken te zijn geweest in gevechten met de taliban, doch u of uw broers hebben nooit persoonlijke problemen gekend met de taliban, hetgeen ook uw neef Zake. (...) bevestigt (CGVS Ab. (...), p. 13; CGVS Zake. (...), p. 14). Uit niets blijkt dan ook dat u of uw familieleden reeds voor jullie vertrek in het oog sprongen bij de taliban. Vervolgens bestaat er een incoherentie tussen de door u neergelegde documenten en de tijdslijn die u schetst aangaande de vervolgingsfeiten na uw vertrek, hetgeen de waarachtigheid van deze feiten schaadt. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat uw familie in Afghanistan beide dreigbrieven na de dood van uw vader ontvangen heeft (CGVS Ab. (...), p. 14, p. 17). Dit stemt echter niet overeen met de data die vermeld staan op uw documenten. Op de overlijdensakte van uw vader staat vermeld dat hij op 5 september 2021 naar het ziekenhuis werd overgebracht nadat hij beschoten werd en uiteindelijk overleed. De eerste dreigbrief is echter gedateerd op 20 muharram 1443 of 29 augustus 2021. Op de tweede dreigbrief staat 9 safar 1443 of 17 september 2021 als datum vermeld. Dit houdt dan ook in dat u aldus een dreigbrief voor de dood van uw vader ontving, terwijl u de tweede dreigbrief na zijn dood kreeg. Geconfronteerd met bovenstaande incoherentie, repliceert u dit zo gehoord te hebben van uw moeder, uw moeder een huisvrouw is die altijd in het dorp heeft gewoond en ze zich vergist moet hebben met de data (CGVS Ab. (...), p. 20). Dit kan echter niet worden weerhouden, daar u in het bezit bent van deze twee dreigbrieven en dit aldus zelf bekeken kon hebben. Dat u nagelaten heeft dit te doen, stemt dan ook niet overeen met een houding die getuigt van een vrees voor vervolging. Daarenboven werden geen concrete data gevraagd, maar schetste u een andere chronologie van de feiten, waardoor uw beweringen over uw moeder die zich vergist heeft, geen stand houden. Verwacht kan dan ook worden dat u eenduidig bent over het verloop van de feiten na uw vertrek. Dat u hier niet in slaagt, plaatst de geloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten op de helling.

Daarenboven blijkt u amper notie te hebben van de inhoud van deze twee dreigbrieven, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u geschetste feiten. Hoewel u de nodige informatie kan meegeven over de inhoud van de eerste dreigbrief, kan u bijzonder weinig zeggen over hetgeen in de tweede dreigbrief geschreven staat. U verklaart immers geen informatie te hebben over de tweede dreigbrief en stelt vrij algemeen dat de taliban een gelijkaardige vraag stelden dat u en uw broers zich moesten aanmelden (CGVS Ab. (...), p. 19). Gepolst of u deze brief heeft gelezen, antwoordt u dat zich baseert op hetgeen uw moeder heeft verteld en u deze brief niet wenst te lezen omdat dit u stress bezorgt (CGVS Ab. (...), p. 20). Voorgelegd dat in de tweede brief verwezen wordt naar de dood van uw vader zonder dat er wordt gesproken over u of uw broers die zich moesten aanmelden, vergoelijkt u uw gebrekkige kennis door te zeggen dat de brief in een slecht handschrift is geschreven, waardoor u de brief niet gemakkelijk kan lezen (CGVS Ab. (...), p. 20). Dit kan echter niet worden weerhouden als vergoelijking voor uw nalatende houding, daar de brief in een duidelijk leesbaar handschrift is opgesteld, gelijkaardig aan de eerste brief, waarvan u wel meer informatie kon weergeven. Het is dan ook maar de vraag waarom u er in slaagt om de inhoud van de eerste brief te kunnen meegeven, zonder deze tweede brief te kunnen duiden. Uw neef Zake. (...) heeft geen enkele notie van de inhoud van deze twee dreigbrieven, alsook heeft hij hiertoe amper inspanningen geleverd (CGVS Zake. (...), p. 13, p. 14). Ofschoon begrip kan worden opgebracht voor het feit dat Zake. (...) geen Pashtou kan lezen, heeft hij noch bij u, noch bij uw broer H. K. (...), noch bij iemand anders gepeild naar de inhoud van deze brieven (CGVS Zake. (...), p. 13). Dat hij dit niet gedaan heeft omdat het een privékwestie betrof of een slecht handschrift wordt gebruikt, kan niet worden gevolgd, daar deze dreigbrieven voortvloeien

uit jullie problemen met de taliban en aldus de kern van jullie vrees uit maken. Vervolgens kan uw neef Zake. (...) niet duiden op welke manier de twee brieven bij uw familie bezorgd of terecht gekomen zijn (CGVS Zake. (...), p. 14). Evenmin weet hij te zeggen of u of uw broer H. K. (...) hiervan op de hoogte zijn (CGVS Zake. (...), p. 14). Jullie gebrekkige kennis over de inhoud van de brieven, alsook de gebrekkige inspanningen die jullie hebben geleverd om de inhoud van deze tweede dreigbrief te achterhalen, ondermijnt dan ook de ernst van jullie vermeende vrees. De dreigbrieven van de taliban zijn immers rechtstreeks verbonden aan uw asielmotieven, waardoor kan worden verwacht dat u zich tracht te informeren over de inhoud van deze dreigbrieven, ten einde het risico op vervolging te kunnen inschatten.

Verder is het frappant dat u amper notie heeft van H. M. (...), de persoon die beide dreigbrieven ondertekend heeft. Hoewel u weet dat hij de persoon is die de dreigbrieven ondertekend heeft, kan u louter zeggen dat hij verantwoordelijk was voor de provincie Laghman en men hem meer dan twintig jaar geleden heeft pogen te arresteren (CGVS Ab. (...), p. 19). Verdere informatie heeft u echter niet over hem, noch bent u met hem in contact gekomen tijdens het uitoefenen van uw job of heeft uw broer I. (...) met hem te maken gehad (CGVS Ab. (...), p. 19). Uw neef Zake. (...) deze naam voorgelegd, kan al helemaal niets zeggen over deze persoon, noch wist hij dat dit de persoon is die de brieven ondertekend heeft (CGVS Zake. (...), p. 14). Evenmin kan uw neef enige naam weergeven van actieve talibanleiders in jullie regio (CGVS Zake. (...), p. 12). Het is dan ook verwonderlijk dat jullie nauwelijks enige notie hebben van de taliban in jullie regio, noch van de persoon die de dreigbrieven ondertekend heeft. Jullie asielmotieven houden immers rechtstreeks verband met deze dreigbrieven, waardoor verwacht kan worden dat jullie meer informatie over H. M. (...) zouden hebben. Dat jullie hier niet in slagen, plaatst jullie asielmotieven verder op losse schroeven. Daarenboven kan hieraan nog worden toegevoegd dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen."

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan jullie verklaringen aangaande de verdwijning van jouw vader, blijkt verder nog uit de vaststelling dat er een incoherentie bestaat tussen jouw verklaringen en deze van jouw oom Ab. (...). Gepeild naar de pogingen die jouw oom ondernam om zich te informeren over het lot van jouw broer verklaar je dat jouw oom hiertoe twee vrienden heeft gecontacteerd. Meer bepaald heb je het over een vriend in Turkije en een vriend in Oostenrijk, waarover je stelt dat het twee vrienden van jouw oom waren en ze beiden ook als bodyguard van jouw vader hebben gewerkt (CGVS Zaki. (...), p. 9). Jouw oom brengt echter slechts een vriend ter sprake, meer bepaald G. (...) die in Turkije vertoeft (CGVS Ab. (...), p. 16). Opmerkelijk echter is dat jouw oom aangeeft dat deze persoon van jullie dorp afkomstig was en hij hem onderweg gezien heeft (CGVS Ab. (...), p. 16). Nergens laat jouw oom blijken dat G. (...) een bodyguard van jouw vader zou zijn geweest, daar hij aangaf de enige chauffeur van jouw vader te zijn geweest en hij enkel ander personeel inschakelde als hij zich naar Helmand of Kandahar moest begeven (CGVS Ab. (...), p. 6, p. 7). Wanneer gevraagd wordt aan jouw oom om enkele namen van collega's van jouw vader mee te geven, vermeldt hij nergens de naam van G. (...) (CGVS Ab. (...), p. 6). Evenmin brengt jouw oom G. (...) ter sprake wanneer gevraagd wordt of hij in het bezit is van de contactgegevens van collega's van jouw vader (CGVS Ab. (...), p. 17). Gelet op bovenstaande incoherentie kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan jouw bewering als zijnde dat G. (...) de bodyguard van jouw vader zou zijn geweest. Hierdoor kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problematische situatie waarin jouw vader zich zou bevinden, noch aan de pogingen van jouw oom om zich te informeren over het lot van jouw vader.

Uit al het voorgaande blijkt dat je niet hebt aangetoond dat er wat jou betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode

voor de machtsvername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, gelet op jouw verklaringen twee weken voor de machtsovername te zijn vertrokken (CGVS Zaki. (...), p. 10), waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je jouw grootvader op de velden te hebben geholpen, een cursus lezen en schrijven in de nabijheid van jouw huis te hebben gevolgd en verblijf je in België in hetzelfde opvangcentrum als jouw twee broers en jouw oom Ab. (...) (CGVS Zaki. (...), p. 3, p. 5). Voorts verblijft de rest van jouw familie nog steeds in Afghanistan en onderhoud je tot op heden contact met jouw moeder en jouw grootmoeder (CGVS Zaki. (...), p. 6, p. 10). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal

vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. De foto van jouw vader die jouw broer Ay. (...) reeds voor jullie persoonlijk onderhoud had neergelegd (document 1 in de groene map van jouw broer Ay. (...)), blijkt duidelijk gefotoshopt, waardoor aan deze foto geen bewijswaarde kan worden toegekend. Jouw vader lijkt vooreerst op een achtergrond te zijn geplakt, met name een weg waarop geenszins een indicatie van een natuurlijke setting bestaat of waaruit een verwijzing naar zijn werkzaamheden zou kunnen worden afgeleid. Tevens lijkt het hoofd van jouw vader op de rest van zijn lichaam te zijn geplakt. Jou hierop gewezen, geef je aan dat het een originele foto betreft en deze foto in Kabul is genomen (CGVS Zaki. (...), p. 13), hetgeen allerminst kan worden aangenomen. Daarenboven stemmen de badges, insignes of het uniform van jouw vader niet overeen met de overige neergelegde foto's om zijn job te staven, waar er nergens 'NDS' op zijn uniform vermeld staat. Tevens verwijst het symbool van de gekruiste zwaarden naar een rang van majoor, luitenant of kolonel, terwijl noch jouw broer Zake. (...), noch jouw oom Ab. (...) enige duiding bij zijn rang konden geven, zoals reeds eerder is gebleken. Dit is dan ook verwonderlijk en plaatst verdere vragen bij jullie algehele geloofwaardigheid. De taskara's en paspoorten van jouw moeder en jouw grootmoeder zeggen enkel iets over hun identiteit, maar tonen evenmin de band met jouw vader aan. Het verslag van het gesprek van 24 mei 2023 tussen jouw voogd en de psychosociale dienst van het opvangcentrum, de verklaring van dokter B. V. (...), d.d. 27/06/2023 en het aankoopbewijs van een incontinentiebroek, waaruit blijkt dat jij last hebt van nachtmerries en bedplassen en jouw broer Ay. (...) gelijksortige problemen heeft, laten niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van jouw vluchtmotieven.

Alle overige documenten die je neerlegde, zijn gelijkaardig aan de documenten zoals neergelegd door jouw oom Ab. (...) of familieleden, waarover het volgende werd geconcludeerd:

"De overige door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara, de taskara van uw echtgenote en kinderen en de taskara van uw broer H. K. (...) is een loutere aanwijzing van jullie identiteit. Zoals reeds eerder aangehaald, legt u echter geen enkel identiteitsdocument of een foto neer van u samen met uw broer I. (...) waardoor u uw band met de persoon waarvan u beweert dat het uw broer is, niet aangetoond heeft. In de kantlijn kan hieraan nog worden toegevoegd dat de taskara van uw jongste dochter S. (...) is uitgereikt op 19 maart 2022, aldus na de machtsovername en uw vermeende problemen met de taliban. Het is dan ook opvallend dat uw familie er in slaagde een taskara te verkrijgen, terwijl u stelt een vrees voor vervolging te moeten koesteren voor de taliban. De bankkaart van uw broer H. K. (...), de twee trainingscertificaten en zijn legerbadge hebben betrekking op zijn werkzaamheden. Dit toont echter niet aan dat u een vrees voor vervolging dient te koesteren, omwille van zijn job. Aan de foto's van u of uw broer I. (...) kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien het geloofwaardige verklaringen betreffen. Zoals reeds eerder aangehaald, is het frappant dat u geen enkele foto kan neerleggen van u en uw broer samen, terwijl u sinds 2008 zijn chauffeur was. De overlijdensakte en twee video's van uw vader zeggen niets over de omstandigheden waarin hij overleed, noch dat hij door toedoen van de taliban zou zijn overleden of dat er een link bestaat met uw werkzaamheden. De video waarin u onderweg te zien bent met enkele van uw neven hebben betrekking op uw reisweg, en hebben aldus geen uitstaans met uw asielmotieven.

De medische documenten die uw neef Zake. (...) neerlegt van hem en zijn twee broers kunnen bovenstaande appreciatie evenmin in positieve zin ombuigen. In alle drie de attesten wordt gesteld dat ze verklaren aangevallen te zijn geweest en slagen te hebben gekregen aan de grensovergang tussen Turkije en Bulgarije, waaraan Zake. (...) en zijn broer Ay. (...) een litteken overhielden. Bij zijn broer Zaki. (...) wordt er tevens gesproken over incontinentieproblemen en opstart bij een psycholoog, doch worden naast het medisch overzicht van het opvangcentrum geen bijkomende documenten verschaft. Hierbij dient te worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen."

Wat betreft het vluchtelingestatuuat dat toegekend werd aan uw oom M. K. H. K. (...) moet in eerste instantie opgemerkt worden dat het CGVS elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis moet onderzoeken, en hierbij rekening dient gehouden te worden met de persoon van de verzoeker en de

specifieke gegevens van het dossier. Het loutere feit dat uw broer als vluchteling erkend werd betekent dan ook niet dat er ook in uw geval beslist moet worden tot toekenning van een beschermingsstatuut. Ieder verzoek dient op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt op afdoende wijze dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde geen internationale beschermingsnood bestaat.

Na het voorgaande kan er ook wat jou betreft besloten worden tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek om internationale bescherming van uw broers Zake. (...) en Ay. (...) eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/1, § 4, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 18 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikel 10, derde lid, b), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een powerpoint van Nansen van november 2022 over het rapport "International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan" van UNHCR (stuk 3);
- een briefwisseling met de FOD Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade (stuk 4);
- een attest van de Afghaanse ambassade van 2 mei 2023 (stuk 5);
- een standpunt van de FOD Buitenlandse Zaken over de hervatte afgifte van paspoorten door de Afghaanse ambassade te Brussel (stuk 6);
- e-mailverkeer tussen verzoekers advocaat en de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 7);
- verzoekers schoolrapport en een schoolattest (stuk 8);
- verzoekers medisch dossier (stuk 9);
- verzoekers individueel begeleidingsplan (stuk 10);
- meerdere foto's van verzoeker samen met zijn vrienden op school (stuk 11);
- een verklaring van verzoekers voogd (stuk 12).

2.2.2. Op 19 april 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van EUAA van 4 november 2022, aan de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van januari 2023, aan het rapport "Afghanistan Security Situation" van EUAA van augustus 2022, aan de "Afghanistan Country Focus" van EASO van januari 2022, aan de "Afghanistan - Country Focus" van EUAA van december 2023, aan het rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van EUAA van augustus 2022, aan het "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key

socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van EASO van augustus 2020, aan het rapport *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van EUAA van augustus 2022, aan het rapport *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van UNAMA van juni 2023 en aan de COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023.

2.2.3. Bij een op 24 april 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een verslag van een IQ-test afgenomen door het centrum voor leerlingenbegeleiding (hierna: CLB) (stuk 1), een getuigenis van zijn leerkracht (stuk 2), zeven getuigenissen van zijn vrienden (stuk 3), meerdere foto's (stuk 4) en e-mailverkeer rond zijn stage *"basis horeca"* (stuk 5) als nieuwe stavingstukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen"*. Onder *"middel"* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 13 van het EVRM, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepaling geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij problemen zal kennen met de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn familieleden. Zijn vader zou als commandant voor de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten hebben gewerkt en zijn oom Ab. zou toen diens chauffeur zijn geweest. Een andere oom van verzoeker, H. K., zou aangesloten zijn geweest bij het Afghaanse leger. Omwille van de veranderende situatie in de aanloop naar de machtsovername, zouden zijn twee ooms hebben besloten het land te verlaten. Zijn vader zou zijn achtergebleven omdat hij niet dacht dat het zover zou komen dat de taliban het land zouden overnemen. Verzoeker zou Afghanistan ongeveer twee weken voor de machtsovername door de taliban (*i.e.* augustus 2021), samen met zijn drie paternale ooms H. K., Ab. en F. en met zijn twee broers Ay. en Z., hebben verlaten. Zij zouden van elkaar gescheiden zijn geraakt aan de grens tussen Turkije en Bulgarije en vanaf toen zou verzoeker samen met zijn oom Ab. en zijn broer Ay. verder hebben gereisd, terwijl zijn oom H. K. met zijn broer Z. samen reisde. Zijn andere oom F. zou toen zijn achtergebleven in Bulgarije. Op 1 maart 2022 dienden verzoeker, zijn broer Ay. en zijn oom Ab. een verzoek om internationale bescherming in. Ongeveer een maand later zouden ook zijn oom H. K. en zijn broer Z. zijn aangekomen in België en op 1 april 2022 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Verzoekers oom H. K. werd de vluchtelingenstatus toegekend. Na verzoekers vertrek zou zijn familie een eerste dreigbrief van de taliban hebben gekregen. Kort daarop zou verzoekers grootvader door de taliban zijn doodgeschoten en zou verzoekers vader spoorloos zijn verdwenen. Na de dood van zijn grootvader en de verdwijning van zijn vader zou verzoekers familie nog een tweede dreigbrief hebben gekregen van de taliban.

In zijn verzoekschrift en aanvullende nota gaat verzoeker tevens in op zijn (vermeende) nood aan internationale bescherming omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit laatste betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de door de taliban gehanteerde zeer strikte interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het '*Taliban General Directorate of Intelligence*' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (*ibid.*, p. 24).

De taliban, die de *Deobandi*-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en *madrassa's* over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94 en 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder *hidjab*. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze gebeden bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de *sharia* na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het laten groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24). Er bestaan ook lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie de beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale

variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, 15 juni 2022, in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers. AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens een professor aan de *American University of Afghanistan* op dat bij het uitspreken van lijfstraffen een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ‘*ad hoc*’-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (*ibid.*, p. 27).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24, en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 98). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met ‘immorele inhoud’ te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in het rapport “*Afghanistan targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51, voetnoot 476: TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter

anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (*ibid.*, p. 55, voetnoot 514: Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 en 38).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus, “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*”, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als ‘verwesterd’ worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als ‘verraders’ of ‘ongelovigen’.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “*verwesterd*” zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de

zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, bijtreden (EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van verwerende partij van 19 april 2024 doet niet anders besluiten.

Daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn problemen, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers paternale oom H. K., die aangesloten zou zijn geweest bij het Afghaanse leger, in België als vluchteling werd erkend. In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat verzoekers oom H. K. voor het Afghaanse leger werkzaam was. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat familieleden van personen die gelieerd zijn aan of geassocieerd worden met de voormalige Afghaanse autoriteiten, zoals verzoeker *in casu*, behoren tot een groep die een risico loopt op gericht geweld vanwege de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) (zie o.a. EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, p. 56-65, EUAA, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, p. 45-48, en EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023, p. 54-55). Er bestaat dan ook een risico dat verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan meer in de kijker loopt dan andere Afghanen.

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat verzoeker verklaarde dat hij begin juni 2007 werd geboren (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 8, map ‘DVZ’, Fiche ‘Mineur Etranger Non Accompagné’, en ‘verklaring DVZ’, vraag nr. 4). Deze verklaring wordt niet betwist, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker 14 jaar was toen hij Afghanistan twee weken voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021 verliet (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11) en dat hij (nog steeds) 14 jaar was toen hij op 28 februari 2022 in België aankwam. Verzoeker diende op 1 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden. Er werd hem, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd toegewezen. Sindsdien verblijft hij onafgebroken op het Belgische grondgebied. Hij bevindt zich aldus bijna drie jaar buiten Afghanistan en verblijft momenteel twee jaar in België. Heden is verzoeker net 17 jaar geworden.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dat hij omwille van de moeilijkheden die hij tijdens zijn traject naar België heeft meegemaakt last heeft van slaapproblemen. Hij zou heel slecht slapen en bedplassen en hiervoor medicatie nemen (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11 en 19). Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker zijn medisch dossier en individueel begeleidingsplan waaruit ook blijkt dat hij slecht kan inslapen, nachtmerries heeft en last heeft van bedplassen en dat hij hiervoor bij een psycholoog in begeleiding was (stukkenbundel verzoeker, stukken 9 en 10). Zijn voogd stelt tevens dat verzoeker “*er bijloopt alsof hij een zware rugzak moet torsen*” (*ibid.*, stuk 12). Bij zijn op 24 april 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker nog een verslag van een IQ-test afgenomen door het CLB (aanvullende nota verzoeker, stuk 1). Hieruit blijkt dat zijn school bezorgdheden uitte over zijn cognitieve functioneren omdat de vooruitgang die hij sinds zijn start in de Onthaalklas voor Anderstalige Nieuwkomers (OKAN) zou hebben gemaakt zou zijn gestagneerd. Zijn leerkrachten zouden moeilijkheden omtrent het onthouden en verwerken van leerstof en omtrent zijn aandachtspanne opmerken. Daarom zou de school aan het CLB gevraagd hebben om een IQ-test af te nemen om zo een beeld te krijgen van verzoekers cognitieve mogelijkheden. Uit het verslag van deze non verbale IQ-test, die speciaal ontwikkeld is voor kinderen en adolescenten met communicatieve beperkingen en een migratieachtergrond, blijkt dat verzoeker een IQ van 55 heeft. De conclusie die wordt getrokken uit de test luidt als volgt: “Z. (...) behaalt een IQ-score van 55, wat zeer laag is in vergelijking met leeftijdsgenoten. Hij behaalt op alle subtesten en relatief lage score. Dit alles stemt overeen met een licht verstandelijke beperking”. Uit het verslag blijkt verder dat de percentielscore 0,1 is, wat aangeeft dat slechts 0,1% van zijn leeftijdsgenoten minder goed presteerden op de test.

De Raad merkt op dat personen met een handicap en personen met zware medische aandoeningen, inclusief mentale problemen, in de “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023 van EUAA worden aangemerkt als risicoprofielen. Personen met een fysieke of mentale handicap kunnen worden gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de “*wil van God*”. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (“Country Guidance: Afghanistan” van EUAA van januari 2023, p. 102-103). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in voormelde *Country Guidance* aangeduid als een risicoprofiel. Zij kunnen

een gegronde vrees voor vervolging hebben. Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 moet bij de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat een verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert immers rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en de zichtbaarheid van zijn psychische gezondheidsproblemen en de negatieve perceptie van zijn situatie door zijn familie. Gezien zijn moeilijkheden om nieuwe informatie te verwerken en te onthouden, zijn beperkte intellectuele vaardigheden en zijn psychische problemen, kan *in casu* niet worden uitgesloten dat verzoeker het slachtoffer kan worden van discriminatie en mishandeling.

Uit de door verzoeker bijgebrachte stukken blijkt verder dat verzoeker in maart 2022 gestart is in de Onthaalklas voor Anderstalige Nieuwkomers (OKAN) (aanvullende nota verzoeker, stuk 1) en dat hij daar momenteel nog steeds op regelmatige wijze les volgt (stukkenbundel verzoeker, stuk 8, en aanvullende nota verzoeker, stuk 2) en Nederlands leert (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, en stukkenbundel verzoeker, stuk 8). Ter terechtzitting blijkt dat verzoeker reeds aardig Nederlands kan spreken en verstaan. Verder blijkt uit de neergelegde stukken dat hij recent een stage heeft gevolgd in de opleiding ‘basishoreca’ bij een vzw die onderwijs aanbiedt binnen het buitengewoon onderwijs. Zijn begeleiding geeft aan dat hij tot hertoe heel erg blij en enthousiast was over zijn stage (aanvullende nota verzoeker, stuk 5). Uit de door verzoeker neergelegde stukken blijkt verder dat zijn klasgroep divers is en dat zijn vrienden en vriendinnen afkomstig zijn uit verschillende landen (Oekraïne, Rusland, Turkije en Palestina) (stukkenbundel verzoeker, stuk 11, en aanvullende nota verzoeker, stukken 3 en 4). Verzoeker wordt door zijn leerkracht omschreven als een toegewijde en ijverige student die zich ten volle inzet om zich hier aan te passen (aanvullende nota verzoeker, stuk 2).

Hoewel verzoeker, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, tot 14-jarige leeftijd in Afghanistan heeft verbleven en daaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen, heeft hij ondertussen ook al een groot deel van zijn puberteit – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – in België (en in Europa) doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt. Hoewel verzoeker nog maar twee jaar in België verblijft en uit de bijgebrachte documenten als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat hij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt of totaal vervreemd is van de Afghaanse waarden en normen, is het niet ondenkbaar dat zijn deelname aan de Belgische samenleving via onder meer onderwijs – waarbij hij zich ook één van de landstalen (Nederlands) eigen maakt – een impact heeft op zijn ontwikkeling als jonge tiener en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico verhoogt dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen. Er moet hierbij bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde objectieve landeninformatie die door beide partijen wordt aangereikt en die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het voorgaande acht de Raad het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer nu deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige *de facto* overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

De Raad stipt aan dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat personen die als ‘verwesterd’ worden beschouwd het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging daar de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen. Gelet op zijn jonge leeftijd, zijn beperkte intellectuele vaardigheden en zijn psychische toestand, meent de Raad dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt waar niet kan worden uitgesloten dat hij niet steeds de maturiteit of het inzicht zal hebben om het “*spe*” te spelen en dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban (of van andere groeperingen zoals ISKP) zal komen te staan.

Het gegeven dat verzoeker zijn vrees voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa in de loop van de administratieve procedure niet concretiseerde, doch slechts voor het eerst concretiseert in het kader van de huidige beroepsprocedure, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. De Raad brengt in herinnering dat verzoeker minderjarig is, beperkte intellectuele vaardigheden heeft en psychische problemen kent. Dat verzoeker dergelijke concrete elementen niet uit eigen beweging aanbrengt, kan hem dan ook niet ten kwade worden genomen. Dit geldt eens te meer nu verzoeker op zeer jonge leeftijd België binnenkwam,

zodat desgevallend kan worden aangenomen dat hij zich niet bewust is van de specifieke “westerse” gedragingen en kenmerken die hij zich eigen heeft gemaakt.

Gelet op het geheel dat voorafgaat, en meer specifiek het niet betwiste gegeven dat verzoekers paternale oom H. K. voor het Afghaanse leger werkzaam was, verzoekers jonge leeftijd, psychologische problemen en beperkte intellectuele vaardigheden en verzoekers verblijf in België, cumulatief beoordeeld, gekoppeld aan de huidige Afghaanse context onder het taliban-regime en met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 147) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 145-149).

2.3.3. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. De voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN